

Til lovforslag nr. L 162. Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 19. maj 1989*)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om kemiske stoffer og produkter

§ 1

I lov om kemiske stoffer og produkter, jf. lov- bekendtgørelse nr. 574 af 26. august 1987, fore- tages følgende ændringer:

1. § 1 affattes således:

»§ 1. Denne lov har til formål at forebygge sundhedsfare og miljøskade i forbindelse med fremstilling, opbevaring, anvendelse og bort- skaffelse af kemiske stoffer og produkter.

Stk. 2. Ved administration af loven kan der lægges vægt på mulighederne for at fremme re- nere teknologi og for at begrænse problemer i forbindelse med affaldsbortskaffelse.«

2. § 7, stk. 1, affattes således:

»De bestemmelser, der efter anden lovgiv- ning gælder for kemiske stoffer og produkter og for varer, der indeholder eller afgiver kemiske stoffer eller produkter, berøres ikke af denne lov, som kun finder anvendelse på disse stoffer, produkter eller varer i det omfang, hvor anden lovgivning ikke indeholder bestemmelser her- om.«

3. Efter § 7 indsættes:

»§ 7 a. Ministeren kan fastsætte regler, der er nødvendige for anvendelsen her i landet af De Europæiske Fællesskabers forordninger vedrø- rende de af denne lov omfattede kemiske stof- fer, produkter og varer.«

4. § 8 affattes således:

»§ 8. Loven gælder ikke for kemiske stoffer og produkter, der eksporteres, medmindre mi- nisteren bestemmer andet. Det samme gælder

for varer, der indeholder eller afgiver kemiske stoffer eller produkter.

Stk. 2. Loven gælder ikke for kemiske stoffer og produkter, der er fremstillet i udlandet, og som kun føres gennem landet som transitgods. Det samme gælder for varer, der indeholder el- ler afgiver kemiske stoffer eller produkter.«

5. I § 9 ændres: »og de kommunale organisatio- ner« til: »de kommunale organisationer samt arbejdsministeren og andre berørte statslige myndigheder.«

6. I § 10 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Miljøministeren kan fastsætte nær- mere regler om det i stk. 3 nævnte forbud mod vildledende markedsføring. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at varer, der er omfattet af denne lov, skal være omfattet af det i stk. 3 nævnte forbud.«

7. Efter § 10 indsættes som nyt kapitel:

»Kapitel 2 a

Miljømærke

§ 10 a. Ministeren kan fastsætte regler om opnåelse af ret til at anvende et miljømærke i forbindelse med salg af kemiske stoffer og pro- dukter samt af andre varer, der indeholder eller afgiver kemiske stoffer eller produkter. Mini- steren kan herunder fastsætte regler om betin- gelser for at anvende mærket, om mærkets ud- formning og anbringelse på varen.

Stk. 2. Ministeren kan henlægge administra- tionen af miljømærket til et særligt nævn. Mini- steren kan fastsætte regler om udpegning af medlemmer til nævnet, herunder om, hvilke

myndigheder og organisationer der indstiller medlemmer til nævnet. Ministeren fastsætter forretningsordenen for nævnet.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om gebyrer for behandlingen af ansøgninger og for anvendelse af det særlige miljømærke.

Stk. 4. Gebyrerne kan anvendes til dækning af udgifterne ved:

- 1) nævnets virksomhed,
- 2) tilsyn og kontrol med miljømærkeordningen og
- 3) forsknings- og udredningsprojekter til støtte for administrationen af miljømærket.«

8. I § 11, *stk. 1*, ændres »§ 13« til: »§ 12, *stk. 3*«.

9. § 11, *stk. 2* og *3*, affattes således:

»*Stk. 2.* Et kemisk stof anses for nyt, når det ikke senest den 18. september 1981 har været solgt i eller importeret til et land, der er medlem af De Europæiske Fællesskaber. Dette gælder såvel for rene kemiske stoffer som for stoffer, der er en bestanddel af kemiske produkter.

Stk. 3. Ministeren kan udarbejde en fortegnelse over de stoffer, som efter *stk. 2* ikke skal anses som nye.«

10. § 12 affattes således:

»§ 12. Enhver producent eller importør, der vil sælge eller importere et nyt kemisk stof, jf. § 11, skal inden markedsføring indgive anmeldelse herom efter regler fastsat af ministeren.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at stoffer tidligst må markedsføres efter udløbet af en nærmere angivet frist, regnet fra modtagelsen af anmeldelsen.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om de oplysninger, som anmeldelsen skal indeholde, og om anmeldelsens form, herunder at anmeldelsen skal indgives på et særligt skema.

Stk. 4. Enhver producent eller importør af et kemisk stof, som er anmeldt efter *stk. 1*, skal underrette ministeren om væsentlige ændringer i eller tilføjelser til de allerede indsendte oplysninger.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om indhold og omfang af anmeldeordningen efter *stk. 1*, herunder om undtagelser fra denne.«

11. §§ 13-18 ophæves.

12. I § 20 ophæves *stk. 2* og *3*.

13. I § 20 indsættes som nyt *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Ministeren kan fastsætte regler om klassificering af farlige stoffer og produkter i fareklasser.«

14. I § 22, *stk. 1*, ændres »*stk. 3*« til: »*stk. 4*«.

15. I § 22 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Ministeren kan fastsætte regler om anden mærkning af kemiske stoffer og produkter end den i *stk. 1* nævnte faremærkning.«

Stk. 2-4 bliver herefter *stk. 3-5*.

16. § 22, *stk. 3* og *4*, der bliver *stk. 4* og *5*, affattes således:

»*Stk. 4.* Ministeren kan fastsætte nærmere regler om mærkning af emballagen. Der kan herunder stilles krav til etikettens udformning, om anvendelse af risikoangivelser, sikkerhedsforskrifter, indholdsdeklarationer og brugsanvisninger på etiketten samt om, hvilke andre sprog der i særlige tilfælde kan anvendes ved mærkning af emballagen. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at emballagen skal være forsynet med folbar advarselmærkning.

Stk. 5. Ministeren kan i øvrigt fastsætte regler om mærkning af andre varer end de i *stk. 1* nævnte, når varen indeholder eller afgiver et kemisk stof eller produkt, hvis egenskaber gør en sådan mærkning påkrævet.«

17. Efter § 22 indsættes:

»§ 22 a. Ministeren kan fastsætte regler om, at et kemisk stof eller produkt ved salg skal være ledsaget af et oplysningsblad med indholdsdeklarationer, risikoangivelser, sikkerhedsforskrifter og lignende.«

18. Kapitel 5 affattes således:

»Kapitel 5

Salg af giftige stoffer og produkter m.v.

§ 24. Meget giftige og giftige stoffer og produkter må kun sælges mod rekvisition. Dette gælder dog ikke salg til de i § 25, *stk. 1*, nævnte virksomheder, institutioner og personer.

Stk. 2. Rekvisitionen skal indeholde en nærmere angivelse af det formål, hvortil det pågældende stof eller produkt ønskes anvendt. Rekvisitionen skal af politiet være forsynet med en påtegning om, at politiet tillader udlevering til det angivne formål.

Stk. 3. Meget giftige og giftige stoffer og produkter må ikke sælges til personer under 18 år eller i øvrigt overlades til personer, som må antages at ville forvalde skade på sig selv eller deres omgivelser.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om, at de i stk. 1 nævnte stoffer og produkter kun må importeres af de i § 25, stk. 1, nævnte virksomheder, institutioner og personer. Ministeren kan herunder fastsætte bestemmelser om vilkår for en sådan import.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler om rekvisitionernes form og indhold samt retningslinjer for politiets påtegning af disse. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at rekvisition i visse tilfælde ikke kræves.

§ 25. Meget giftige og giftige stoffer og produkter må uden rekvisition sælges til:

- 1) a) sygehuse,
- b) videnskabelige og tekniske laboratorier og institutioner, som drives af staten, amtskommunerne eller kommunerne,
- c) teknologiske serviceinstitutioner, der er godkendt af industriministeren,
- d) laboratorier og institutioner, der er autoriseret af Statens Tekniske Prøvenævn,
- e) virksomheder, der i henhold til lægemiddelloven har Sundhedsstyrelsens tilladelse til at fremstille og forhandle lægemidler, herunder apoteker,
- f) højere uddannelsesinstitutioner, teknika, gymnasieskoler og studenterkurser, hf-kurser, lærerseminarier, tekniske skoler, handelsskoler og social- og sundhedsskoler
- g) læger, tandlæger og dyrlæger,
- 2) virksomheder, som fremstiller meget giftige og giftige stoffer og produkter, og andre fremstillingsvirksomheder, som anvender sådanne stoffer og produkter som råvarer eller hjælpemidler, når disse virksomheder har givet meddelelse herom til Arbejdstilsynet,
- 3) virksomheder, som sælger meget giftige og giftige stoffer og produkter til videre forhandling eller til de i nr. 1 og nr. 2 nævnte virksomheder, institutioner og personer, og som har givet meddelelse herom til miljøministeren, og
- 4) andre forhandlere end de i nr. 3 nævnte, dog kun for så vidt angår de stoffer og produkter, som er omfattet af en tilladelse meddelt efter stk. 3.

Stk. 2. Ministeren kan efter forhandling med arbejdsministeren fastsætte nærmere regler om den i stk. 1, nr. 2, omhandlede meddelelse til Arbejdstilsynet, herunder om fornyet meddelelse, samt om meddelelsens indhold og form.

Stk. 3. Meget giftige og giftige stoffer og produkter må kun sælges til andre virksomheder, institutioner og personer end de i stk. 1 nævnte af forhandlere, der af ministeren på nærmere fastsatte vilkår har fået tilladelse hertil.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om, at en tilladelse efter stk. 3 betinges af, at forhandleren betaler et gebyr til dækning af tilsynet med, at vilkårene for tilladelsen overholdes.

§ 26. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om, i hvilket omfang virksomheder, institutioner og personer, der sælger meget giftige eller giftige stoffer og produkter, skal føre, opbevare og forevise en fortegnelse over modtagerne af disse stoffer og produkter, samt i hvilket omfang de i § 24 nævnte rekvisitioner skal opbevares.

§ 27. Ministeren kan fastsætte andre regler end dem, der følger af §§ 24-26, for salg af stoffer og produkter, der skal godkendes efter § 33.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at

- 1) visse nærmere angivne stoffer og produkter, der falder ind under § 24, stk. 1, skal være undtaget fra reglerne i §§ 24-26, og at
- 2) andre stoffer og produkter end dem, der falder ind under § 24, stk. 1, skal være omfattet af reglerne i §§ 24-26.«

19. § 30 affattes således:

»§ 30. Når det findes nødvendigt for at sikre, at kemiske stoffer eller produkter ikke indebærer fare for sundheden eller medfører skade på miljøet, kan ministeren træffe bestemmelse eller fastsætte regler om begrænsning i eller forbud mod salg, import og anvendelse af bestemte kemiske stoffer eller produkter. Under samme betingelser kan ministeren træffe bestemmelse eller fastsætte regler om begrænsning i eller forbud mod salg, import eller anvendelse af kemiske stoffer eller produkter med nærmere angivne egenskaber. Der kan herunder stilles krav til stoffernes renhed og til koncentrationen af de stoffer, der indgår i et kemisk produkt.

Stk. 2. Når det findes nødvendigt for at sikre, at andre varer end de i stk. 1 nævnte ikke indebærer fare for sundheden eller medfører skade

på miljøet, kan ministeren træffe bestemmelse eller fastsætte regler om varens indhold eller afgivelse af et bestemt kemisk stof eller produkt. Tilsvarende kan ministeren træffe bestemmelse eller fastsætte regler om en vares indhold eller afgivelse af kemiske stoffer eller produkter med nærmere angivne egenskaber.

Stk. 3. Under samme betingelser som nævnt i stk. 2 kan ministeren i øvrigt træffe bestemmelse eller fastsætte regler om, at en vare, der indeholder eller afgiver kemiske stoffer eller produkter, ikke må sælges eller anvendes til nærmere bestemte formål.«

20. Efter § 30 indsættes:

»§ 30 a. Ministeren kan træffe bestemmelse eller fastsætte regler om, at kemiske stoffer, produkter eller varer, der er omfattet af bestemmelserne i § 30, ved salg skal være ledsaget af en brugsanvisning. Der kan herunder stilles krav til udformning og indhold af brugsanvisningen, ligesom der kan stilles krav om, at brugsanvisningen skal være godkendt af ministeren.

Stk. 2. Der kan i den i stk. 1 nævnte brugsanvisning fastsættes bindende regler om anvendelse, opbevaring og bortskaffelse af stoffet, produktet eller varen.

§ 30 b. I forbindelse med salgs- eller anvendelsesbegrænsninger efter § 30 kan ministeren, når hensynet til at forebygge sundhedsfare eller miljøskade gør dette særligt begrundet, bestemme eller fastsætte regler om, at bestemte kemiske stoffer eller produkter kun må sælges mod rekvisition til nærmere angivne erhvervs-mæssige formål eller til en nærmere angiven kreds af erhvervsmæssige brugere.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om tilsynsmyndighedernes påtegning af de i stk. 1 nævnte rekvisitioner, om rekvisitionernes indhold og form samt om, i hvilket omfang sådanne rekvisitioner skal opbevares af sælger og efter anmodning udleveres til tilsynsmyndigheden.

§ 30 c. Når hensynet til miljøbeskyttelsen i øvrigt taler herfor, kan ministeren, uden at betingelserne efter § 30 er opfyldt, træffe bestemmelse eller fastsætte regler om begrænsning i eller forbud mod salg eller anvendelse af de i § 30 nævnte stoffer, produkter eller varer.

Stk. 2. Salgs- eller anvendelsesbegrænsninger efter stk. 1 kan fastsættes, hvis de pågælden-

de stoffer, produkter eller varer kan erstattes af stoffer, produkter, varer eller metoder med samme anvendelsesområder, som i væsentlig grad begrænser forureningen i forbindelse med fremstillingen, brugen eller bortskaffelsen af de pågældende stoffer, produkter eller varer, eller som i øvrigt i væsentlig grad forbedrer mulighederne for anvendelse af renere teknologi.

Stk. 3. Det er endvidere en betingelse for fastsættelse af salgs- eller anvendelsesbegrænsninger efter stk. 1, at den i stk. 2 nævnte erstatning af stoffer, produkter eller varer kan ske uden væsentlige samlede meromkostninger for virksomhederne og forbrugere.

§ 30 d. Der kan ydes tilskud til forsknings- og udredningsprojekter til undersøgelse af de sundheds- og miljømæssige virkninger af kemiske stoffer og produkter eller varer, der indeholder eller afgiver kemiske stoffer eller produkter.

Stk. 2. Til fremme af de i § 30 c nævnte hensyn kan der ydes tilskud til forsknings-, udrednings- og udviklingsprojekter vedrørende alternative stoffer, produkter, varer og metoder.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om ydelse af de i stk. 1 og 2 nævnte tilskud.«

21. § 31 affattes således:

»§ 31. For at sikre, at et kemisk produkt ikke indebærer fare for sundheden eller medfører skade på miljøet, kan ministeren træffe bestemmelse eller fastsætte regler om sammensætningen af produktet. Der kan herunder stilles krav til, i hvilket omfang og på hvilken måde bestemte kemiske stoffer eller kemiske stoffer med nærmere angivne egenskaber må forekomme i produktet. Under samme betingelser kan der stilles krav til, i hvilket omfang urenheder må forekomme i produktet.

Stk. 2. Ministeren kan træffe bestemmelse eller fastsætte regler om produktets mikrobiologiske renhed.«

22. Efter § 32 indsættes i *kapitel 6*:

»§ 32 a. Ministeren kan i forbindelse med et forbud mod salg eller anvendelse efter § 30 eller § 38 påbyde en producent eller importør for egen regning at tilbagekalde stoffet, produktet eller varen fra forhandlere eller brugere, når det findes nødvendigt for at sikre, at stoffet, produktet eller varen ikke medfører alvorlig fare for sundheden eller alvorlig skade på miljøet.

Stk. 2. Forhandlere og brugere af et kemisk stof, et produkt eller en vare, som tilbagekaldes efter stk. 1, har pligt til at aflevere stoffet, produktet eller varen til producenten eller importøren efter dennes anvisning.

§ 32 b. Ministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyr til dækning af udgifterne ved administration, tilsyn og kontrol i forbindelse med regler fastsat efter dette kapitel.«

23. § 33, stk. 2, 2. pkt., ophæves, og stk. 3 og 4 affattes således:

»Stk. 3. Godkendelser meddeles for en periode af 8 år. For kemiske stoffer og produkter klassificeret som »meget giftig« og »giftig« meddeles godkendelse dog for en periode af 4 år.

Stk. 4. Godkendelser, der er meddelt før 1. september 1987, bortfalder 1. september 1995. For kemiske stoffer og produkter klassificeret som »meget giftig« og »giftig« bortfalder godkendelsen dog 1. september 1991.«

24. I § 36 ændres »afgift« til: »gebyr«.

25. *Overskriften til kapitel 8* affattes således:

»Egenkontrol, oplysnings- og undersøgelsespligt«.

26. I *kapitel 8* indsættes efter § 38 c:

»§ 38 d. Ministeren kan fastsætte regler om, at producenter eller importører af et kemisk produkt eller en anden vare, hvoraf salg eller anvendelse er reguleret i regler fastsat i henhold til kapitel 6, skal være i besiddelse af dokumentation for, at produktet eller varen opfylder de fastsatte krav (egenkontrol). Dokumentationen skal efter anmodning udleveres til ministeren.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om kravene til den i stk. 1 nævnte dokumentation.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, at ministeren i de tilfælde, hvor en producent eller importør ikke opfylder kravene til dokumentation, fastsat i medfør af stk. 1 og 2, kan påbyde denne at udføre eller lade udføre de nødvendige undersøgelser til dokumentation for, at produktet eller varen opfylder de fastsatte krav.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om, at ministeren for den ansvarliges regning kan udføre eller lade udføre de undersøgelser, hvorom

der er givet påbud efter regler, fastsat i medfør af stk. 3, hvis påbudet ikke er efterkommet inden den fastsatte frist.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler om, at ministeren uden forudgående påbud for den ansvarliges regning kan udføre eller lade udføre de nødvendige undersøgelser til kontrol af, at produktet eller varen opfylder de fastsatte krav, hvis producenten eller importøren ikke er i besiddelse af eller undlader at udlevere dokumentation herfor, jf. stk. 1, og hvis der er grund til at antage, at produktet eller varen kan indebære alvorlig sundhedsfare eller medføre alvorlig skade på miljøet.

Stk. 6. Ministeren kan fastsætte regler om, at producenten eller importøren efter anmodning uden vederlag skal udlevere de nødvendige prøver af produktet eller varen til gennemførelse af de i stk. 4 og 5 nævnte undersøgelser.

Stk. 7. Ministeren kan fastsætte regler om, at andre forhandlere af produktet eller varen end producenten eller importøren efter anmodning skal udlevere de i stk. 6 nævnte prøver af produktet eller varen for importørens eller producentens regning, hvis denne ikke selv kan opfylde udleveringspligten.«

27. § 39 affattes således:

»§ 39. Enhver producent, importør, forhandler eller erhvervsmæssig bruger af et kemisk stof eller produkt skal efter anmodning fra ministeren eller tilsynsmyndighederne, jf. § 47, give de oplysninger om stoffet eller produktet, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som har betydning for myndighedernes administration af loven. Det samme gælder for producenter, importører, forhandlere eller erhvervsmæssige brugere af varer omfattet af lovens kapitel 6.«

28. I § 40 indsættes som *stk. 2*:

»Stk. 2. Foretager producenten eller importøren ikke inden for den fastsatte frist de undersøgelser, hvorom der er stillet krav efter stk. 1, kan ministeren foretage eller lade foretage de nævnte undersøgelser for producentens eller importørens regning.«

29. § 41 affattes således:

»§ 41. Enhver producent eller importør af et kemisk stof, som er anmeldt her i landet efter § 12, stk. 1, eller af et kemisk stof eller produkt, hvorom ansøgning om godkendelse er indgivet

efter § 33, skal efter anmodning fra ministeren foretage eller lade foretage yderligere undersøgelser end allerede krævet i regler efter § 12 eller § 34.«

30. § 41, stk. 2, ophæves.

31. I § 42 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at de i stk. 1 nævnte oplysninger skal indgives på et særligt skema.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

32. § 43 affattes således:

»§ 43. Ministeren kan bestemme eller fastsætte regler om, at analyser og undersøgelser skal udføres efter bestemte metoder. Der kan i forbindelse hermed stilles krav til de udførende laboratoriers organisation og til dokumentation for kvaliteten af undersøgelsesarbejdet samt krav om inspektion og kontrol af laboratorierne. Endvidere kan ministeren stille krav om, at analyser og undersøgelser skal foretages på autoriserede laboratorier.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme eller fastsætte regler om, at analyser og undersøgelser foretages i udlandet kan ligestilles med tilsvarende undersøgelser foretaget her i landet, når krav fastsat i medfør af stk. 1 må anses for opfyldt i forbindelse med de udenlandske undersøgelser.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om gebyr til dækning af udgifterne til inspektion og kontrol med laboratorierne efter stk. 1.«

33. I § 45, stk. 2, udgår »Kemikaliekontrollen«, og »Statens Levnedsmiddelinstitut« ændres til: »Levnedsmiddelstyrelsen«.

34. I § 46, stk. 2, indsættes efter »kommunalbestyrelsen«: »eller den myndighed, der i øvrigt fører tilsyn og kontrol med den pågældende virksomhed efter reglerne i kapitel 7 i lov om miljøbeskyttelse«.

35. I § 46 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over tilsynsmyndighedens afgørelser efter stk. 1 og 2, herunder at tilsynsmyndighedens afgørelse ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.«

36. I § 51 ændres »Kommunalbestyrelserne« til: »Tilsynsmyndighederne«.

37. §§ 52-57 ophæves, og i stedet indsættes:

»Kapitel 11

Afgørelser

§ 52. Afgørelser efter denne lov meddeles skriftligt til de personer, organisationer og myndigheder, der kan klage over afgørelsen, jf. §§ 55 og 56, og de myndigheder, der i øvrigt har været inddraget i sagens behandling.

Stk. 2. Påbud eller forbud kan meddeles mundtligt, når der er overhængende alvorlig fare for sundheden eller øjeblikkelige indgreb er påkrævet for at afværge alvorlig miljøskade. En mundtlig afgørelse skal snarest muligt tillige meddeles skriftligt.

§ 53. Påbud eller forbud skal indeholde en frist for afgørelsens efterkommelse. Når der foreligger særlige forhold, kan det dog bestemmes, at påbud eller forbud skal efterkommes straks.

Stk. 2. Når særlige grunde taler herfor, kan det bestemmes, at klage over påbud eller forbud ikke skal have opsættende virkning.

§ 54. Afgørelser, der kan påklages, skal oplyse datoen for klagefristens udløb og i øvrigt indeholde oplysning om, at

- 1) afgørelsen kan påklages skriftligt til Miljøankenævnet, og at
- 2) klage skal være modtaget af Miljøankenævnet senest ved klagefristens udløb.

Stk. 2. Påbud eller forbud skal tillige indeholde oplysning om, at klage har opsættende virkning, jf. dog § 53, stk. 2.

§ 55. Det miljøankenævn, der er nedsat i henhold til lov om miljøbeskyttelse, er klagemyndighed for afgørelser efter denne lovs kapitel 6 og 7, der træffes i første instans af den myndighed, ministeren bemyndiger hertil.

Stk. 2. Klage til Miljøankenævnet kan indgives af

- 1) afgørelsens adressat og
- 2) enhver, der har en individuel, væsentlig interesse i sagens udfald.

Stk. 3. Miljøankenævnet er i sin virksomhed uafhængigt af instruktion om den enkelte sags behandling og afgørelse.

Stk. 4. Ved behandlingen af klagesager medvirker sagkyndige medlemmer, der beskikkes af miljøministeren for 4 år ad gangen efter indstilling fra

- 1) Industrirådet samt fra Landbrugsraadet, De danske Landboforeninger, Danske Husmandsforeninger og Dansk Erhvervsgartnerforening i forening.
- 2) Miljøstyrelsen og Direktoratet for Arbejds-tilsynet i forening.

Stk. 5. Nævnet kan i øvrigt tilkalde sagkyndige til at afgive vejledende udtalelser.

Stk. 6. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om ankenævnets sammensætning og virksomhed ved behandlingen af sager i henhold til denne lov.

§ 56. Ministeren kan fastsætte regler om eller bestemme, hvilke personer, organisationer og myndigheder der i øvrigt kan påklage afgørelser efter kapitel 6 og 7 eller afgørelser efter regler, der fastsættes med hjemmel i kapitel 6 og 7.

§ 57. Klagefristen er 4 uger fra afgørelsens dato.

Stk. 2. Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller helligdag, forlænges klagefristen til den følgende hverdag.«

38. § 58 affattes således:

»§ 58. Den, der udøver eller har udøvet opgaver efter loven, er underkastet tavshedspligt efter borgerlig straffelovs §§ 152–152 c.«

39. § 59 affattes således:

»§ 59. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde, hæfte eller fængsel i indtil 1 år den, der

- 1) overtræder § 10, stk. 3, § 11, stk. 1, § 19, § 22, stk. 1, § 24, stk. 1 og 3, eller § 37,
- 2) undlader at indhente tilladelse efter § 25, stk. 2, eller at indhente godkendelse efter § 33, stk. 1,
- 3) undlader at efterkomme bestemmelse om ophør af retten til salg eller import af et stof eller produkt i medfør af regler fastsat i henhold til § 33, stk. 5,
- 4) tilsidesætter vilkår knyttet til en tilladelse efter § 25, stk. 2, eller til en godkendelse efter § 35, stk. 3,
- 5) undlader at efterkomme forbud, påbud eller anmodning efter § 30, § 30 a, § 30 b, § 30 c, § 31, § 32 a eller § 48,

- 6) undlader at meddele oplysninger efter § 39, at foretage undersøgelser som nævnt i § 40 og § 41 eller at afgive prøver efter § 50,
- 7) undlader at klassificere og mærke et farligt stof i overensstemmelse med kravene i den liste, der udarbejdes i henhold til § 21,
- 8) overtræder forskrifter bekendtgjort på emballagen til et godkendt stof eller produkt, jf. § 35, stk. 6,
- 9) modvirker adgang til en ejendom i strid med § 49 eller
- 10) ved uforsvarlig omgang med farlige stoffer eller produkter udsætter menneskers eller husdyrs liv eller sundhed for fare eller forvolder ikke ubetydelig skade på miljøet.«

40. § 60 affattes således:

»§ 60. For overtrædelse af § 22, stk. 1, § 24, stk. 1 og 3, § 25, stk. 2, § 33, stk. 1, og § 35, stk. 3, kan der pålægges en producent, en importør eller en virksomheds ejer eller bruger bødeansvar, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes denne som forsætlig eller uagtsom. For bødeansvar fastsættes ingen forvandlingsstraf.«

41. § 61 affattes således:

»§ 61. I regler, der udstedes i henhold til § 7 a, § 10, stk. 4, § 12, stk. 1, 2 og 4, § 22, stk. 2–5, § 22 a, § 23, § 24, stk. 4, § 26, § 27, § 30, § 30 a, § 30 b, § 30 c, § 31, § 32, § 32 a, § 35, stk. 5, § 38 d, stk. 1, 3, 6 og 7, § 39, § 41, § 42 og § 43, kan der fastsættes straf af enten bøde, af bøde eller hæfte eller af bøde, hæfte eller fængsel i indtil 1 år for overtrædelse af bestemmelserne i reglerne. I regler, der er udstedt i henhold til § 22, stk. 3–5, § 23, § 26 og § 27, kan der fastsættes bødeansvar for en producent, en importør eller en virksomheds ejer eller bruger, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes denne som forsætlig eller uagtsom. For sådant bødeansvar fastsættes ingen forvandlingsstraf.«

42. Efter § 61 indsættes:

»§ 61 a. Forældelsesfristen for strafansvaret er 5 år for overtrædelser m.v., som omhandlet i § 59, nr. 1, 2, 4, 5, 7, 8 og 10, samt for overtrædelser af regler udstedt i henhold til § 7 a, § 10, stk. 4, § 12, stk. 1 og 4, § 22, stk. 2–5, § 22 a, § 23, § 24, stk. 4, § 26, § 27, § 30, § 30 a, § 30 b, § 30 c, § 31, § 32, § 32 a og § 38 d, stk. 1.«

43. § 64 affattes således:

»§ 64. Staten har udpantningsret for gebyrer efter § 10 a, stk. 3, § 25, stk. 4, § 32 b, § 36, § 38 d, stk. 4 og 5, § 40, stk. 2, og § 43, stk. 1, samt for afholdte undersøgelsesudgifter efter § 38 d, stk. 4 og 5, og § 40, stk. 2.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 1989.

Stk. 2. Regler, der er fastsat i henhold til hidtil gældende bestemmelser i loven, jf. lovbe kendtgørelse nr. 574 af 26. august 1987, forbliver i kraft, indtil de afløses af regler fastsat i henhold til denne lov. Overtrædelse af reglerne straffes efter hidtil gældende regler.

Stk. 3. Sager, der ved lovens ikrafttræden er under behandling i Miljøankenævnet, færdigbehandles efter hidtil gældende regler.

LILLI GYLDENKILDE

/ Ahlmann-Ohlsen